

[Stats- og udenrigsministeren.]

ungdomsdigt får bifald fra galleriet, kan man jo ikke andet end føle sig smigret derved. Det er et udmærket digt, det ærede medlem hr. Aksel Larsen har citeret — et digt, som er skrevet ud af det unge sind, som man lykkeligvis stadigvæk er i besiddelse af. Nu står jeg i en situation, hvor jeg ikke kan regne med, at der foreligger nogen som helst anden mulighed for en løsning af de forhåndenværende problemer end et forlig, og da jeg ikke har til hensigt at slutte et forlig af samme karakter som det, jeg har karakteriseret i min ungdoms formulering, tror jeg nok, det går med at holde samvittigheden i orden.

Jeg har i de bemærkninger, jeg har gjort, efter det ærede medlem hr. Aksel Larsens mening lagt op til simpelthen bønfoldende at bede om det ene og det andet. Nej, det har jeg ikke. Jeg har sagt — som en mindretalsregering må sige — at her ligger en opgave, som de partier, der føler ansvar, må samles om; dem har kommunisterne aldrig hørt til, de har nøjedes med at skælde ud over alting. Jeg har som oppositionens ordfører i denne sal været med til i 1950 og i 1951 at slutte forlig, nødvendige forlig, med venstre og de konservative, da de havde regeringsansvaret, og jeg mener, der er rimelighed for nu, da jeg selv står med regeringsansvar, da opgaverne er store, at anmode om virkeligt medarbejde, og den anmodning har jeg rettet til de partier, der tidligere har samarbejdet — ikke til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, for han har aldrig været med dér, hvor et stykke praktisk arbejde skulle gøres.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Nej, det kan godt være, at statsministeren ikke syntes, det var syndelig praktisk, at den lede tøjsskat blev afskaffet i 1945, men det blev den altså alligevel på kommunisternes initiativ.

Hvad det angår, at der ikke skulle være nogen som helst anden vej end den, regeringen har anvist ved sine forslag — et forlig om forbrugsbegrænsende foranstaltninger — så ved den højtærede statsminister godt, at det ikke er rigtigt. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ligesom jeg foreslået besparelser på militærbud-

gettet. Hvis regeringen vil komme med forslag om besparelser på militærbudgettet, er den bomsikker på stort flertal, ikke alene ude i befolkningen, men også her i denne sal. Det kan gennemføres. Hvis regeringen vil komme med forslag om handelspolitiske foranstaltninger, der kan rette valutaen op, vil den også have et flertal i denne sal — forleden stod det ærede medlem hr. Sønderup i Vestjylland og holdt en tale om at genoptage handelsforhandlinger med Sovjetunionen. Jeg tror derfor, at hvis regeringen gør noget sådant, vil den også være sikker på flertalsdækning i denne sal. Det er altså urigtigt, at der ikke findes nogen anden vej frem for regeringen end et forlig, hvorved man nedskærer befolkningens forbrug i almindelighed og arbejderklassens i særdeleshed.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): I samme øjeblik det ærede medlem hr. Aksel Larsens partifæller dér, hvor de har den afgørende indflydelse, er indstillet på at gennemføre den virkelige gennemgribende internationale afspænding, som vi alle ønsker, og gennemfører en nedskæring af deres enorme militærstyrker og militære byrder, vil jeg have en rimelig anledning til at gøre noget lignende herhjemme; jeg håber, det snart må ske.

Handelspolitiske foranstaltninger kan ikke klare den situation, vi står i i øjeblikket, det ved det ærede medlem godt. De handelspolitiske midler, vi her kan råde over, strækker ikke til.

Hvad angår handelsforbindelsen med Sovjet, skal jeg gerne sige, at regeringen — og jeg går ud fra, at det samme gælder alle partier i denne sal — har intet andet ønske, end at denne handelsforbindelse hurtigst muligt må komme ind i den gamle gænge og i orden påny. Det ærede medlem ved, at der er et bestemt punkt, et ganske enkelt punkt, hvor Danmark ikke er leveringsdygtigt — det er blevet diskuteret ved adskillige lejligheder i denne sal — og dette punkt har skabt, desværre, en politisk vanskelighed for en ordning af vor handelsforbindelse med Sovjetunionen. Jeg håber, man vil være i stand til at se bort fra dette enkelte krav og i stedet for gå ind i realitetsforhandlinger med os, vi er villige til at optage handelsforhandlinger når som helst.